Egy apró hiba, és elment a versenyed

Írta: Fartik András
2019. április 21. vasárnap, 17:23 - Módosítás: 2019. május 27. hétfő, 17:35

Magabiztosan vágott neki Kris Meeke a Korzika Rally-nak, a 2019-es rali világbajnokság negyedik fordulójának, a viadal azonban nem a pilóta reményei szerint alakult.

Magabiztosan vágott neki Kris Meeke a Korzika Rally-nak, a 2019-es rali világbajnokság negyedik fordulójának.

A Toyota pilótája megnyerte a verseny előtti bemelegítést, ami után így nyilatkozott: „Jónak érződött ma reggel, meg kell próbálnom továbbvinni ezt a magabiztosságot és átfordítani a versenyre, ez a fontos rész. Kipróbáltunk egy másfajta beállítást az utolsó futásra, és az is nagyon jónak érződött, úgyhogy két kellemes opciónk van a versenyre. Egy másik lengéscsillapító volt az, ami másfajta beállítást kínál. Úgy tűnt, hogy nagyon jól működik mindkettő, és azzal, hogy ennek a versenynek különböző karakterisztikái vannak, úgy gondolom, használhatjuk ezt.”

A viadal aztán nem Meeke és navigátora, Sebastian Marshall reményei szerint alakult. Erről és a hétvégén történtekről a brit versenyző blogjaiban számolt be.

Az 1. nap végén:

Sziasztok!

Mindannyian tudjátok, nem vagyok olyan, aki köntörfalazna, úgyhogy ez az alapvető összefoglaló a Tour de Corse első napjáról: nem elég jó. Megvolt a csomagunk, ami képes megnyerni ezt a versenyt – a Toyota GAZOO Racing Yaris WRC-jét elképesztő vezetni, ugyanakkor jobbnak kell lennünk ennél.

Nagy reményekkel kezdtük meg a mai szakaszokat, és az első szakaszon a kezdeti részidőink

erősek voltak, de aztán kijőve egy jobbos hajtűből volt egy hosszú, ötödik fokozatú balos, ami az itineremben úgy volt megjelölve, hogy „tartsd benn”.

Benntartottam, és hirtelen egy ütést éreztem; nyilvánvalóan volt ott valami, amit nem vettem észre a pályabejáráson. Kaptunk egy defektet, ami valamennyi időbe került – nem a legjobb kezdés, az biztos.

A további délelőtti szakaszokat élveztem, a tempónk pedig jó volt, de sajnos a dolgok rosszabbra fordultak délután, semmint jobbra. Keményen nyomtuk, hogy visszahozzunk valamennyi időt és helyezést, és a szakasz közepén igazán kellemes ritmusom volt – olyan, amilyen délelőtt is, amikor legjobb időt autóztam rajta.

A vége előtt nem sokkal azonban volt egy gyors balos egy levágással, az autó pedig egy kicsit megindult, úgyhogy a murván találtam magam. Ennek eredményeként hozzáértünk a kanyar külső ívén lévő padkához, és eltörött a hátsó felfüggesztés egy karja. Aztán így kellett átmenni a nap utolsó szakaszán, aminek folyományaként még több időt vesztettünk.

Természetesen versenyben vagyunk még, és van egy nagyon hosszú szakasz holnap, ami mindenféle drámát hozhat az előttünk álló párosok számára. Az időkülönbség azonban elég nagy, úgyhogy abban bízhatnánk, hogy az előttünk lévő embereknek problémájuk lesz, hogy hozzunk egy helyet vagy kettőt. Megpróbáljuk továbbra is élvezni a vezetést és remélni, hogy tiszták maradunk a hétvége hátralévő részében.

Mint mindig, most is köszönöm, hogy drukkoltok!

Kris

A 2. napon délben:

Sziasztok!

Ebédidő van itt Korzikán egy igazán érdekes, kihívásokkal teli délelőtt után, ami az aszfaltos szakaszokon telt. Seb Marshall és én elsőként futunk ma a pályákon, ami nem akkora büntetést, mint amikor a laza kavicsokat söprögeted egy murvás versenyen. Azonban még így is fel kell, hogy fedezz mindent, és te vagy az első ebben. Talán nem egy optimum ez még így sem tehát, mivel nincs guminyom, és természetesen nem láthatsz féknyomokat, hogy hol volt másoknak egy kis meleg pillanatuk vagy kettő is.

Így vagy úgy, nem voltam elég komfortos az autó beállításaival ezen a délelőttön, főként a kör végén, a hosszú szakaszon. Tudjuk ugyanakkor, miért; az egyik preferált lengéscsillapító választásom megsérült tegnap, amikor defektet kaptam, úgyhogy egy kicsit jobban le voltak korlátozva az opcióim ma reggel, ez pedig befolyással volt arra, hogy hogyan viselkedik az autó. Egy kicsit nagyobb a karosszéria dőlése a kanyarokban.

Az a kör végi nagy szakasz volt a szezon eddigi leghosszabb szakasza, úgy gondolom. Korzika egyes igazi régi útjait használta, és minden megtalálható volt, abrazívak, simák, csúszósak, még murva is volt egy részen az út egyik oldalán. Sűrű félóra volt, az bizonyos!

Nem sok minden van, amit tenni tudunk délután a beállítások tekintetében – a kompromisszum marad valójában. A különbségek pedig elég nagyok az elöl lévőkhöz képest, úgyhogy abban bízunk, hogy valakinek problémája lesz, hogy helyeket hozzunk. Továbbra is tiplizünk azonban, aztán meglátjuk, hogyan megy.

Mint mindig, most is köszönöm, hogy drukkoltok!

Kris

A 2. nap végén:

Sziasztok!

A Tour de Corse második napját a kilencedik pozícióban fejeztük be tehát, egy két félből álló igazi nap után. Ma délelőtt nem volt fantasztikus az érzés, mivel az egyik lengéscsillapító, amit tegnap használtunk, megsérült, amikor eltörtük a felnit. Ez azt jelentette, hogy Seb Marshall és én kompromisszumot kellett, hogy kössünk ma reggel a beállításainkat illetően, az autó pedig egy kicsit túl lágy volt ennek eredményeként.

Hogy megmagyarázzam, hogyan kell ezt értelmezni az utakon tapasztaltakat illetően, ez egy apró hatás, ugyanakkor egy késleltetett reakciója van, amikor az egyik kanyarból a másikba fordulsz. És ezek a minden kanyarban ébredő töredék másodpercek öt, hat vagy hét másodpercbe is fordulnak a szakasz végére. Főként itt, természetesen, ahol annyi kanyar van minden szakaszon!

Néhány állítást végeztünk tehát emiatt a nap közbeni szervizben, hogy keményítsünk az autón egy kicsit. Még mindig nem volt ez az optimális beállítás, de nagyon jól működött – elég jól, ez tény, hogy összességében a leggyorsabbak legyünk a második kör első szakaszán. Leggyorsabb időt csinálni, amikor foggal-körömmel küzdenek az élen ezek a srácok, azt mutatja, hogy eléggé rendben volt a ritmus.

Még mindig mérges vagyok magamra, tényleg, hogy nem tudtunk egy ilyen erős autót – igazán fantasztikus vezetni – arra fordítani, hogy a mezőny elejében versengjünk. Ez van azonban; itt vagyunk még mindig, így is begyűjtünk gyártói pontokat – most pedig a holnapi Power Stage-re fogunk összpontosítani, és megnézzük, mit tehetünk.

Az az utolsó szakasz friss lesz mindannyiunknak, ez tény, új itinerrel, mivel nem láttuk még ezt korábban. Ez egy extra kihívást ad hozzá. Nincs semmi, amiért csatázhatnék holnap, úgyhogy természetesen óvni fogom a gumijaimat egy kicsit a délelőtti első szakaszon. Nem vagyok benne biztos, hogy egy nagy faktor ez itt, mint ahogyan más versenyeken, de meglátjuk, mi történik.

Mint mindig, most is köszönöm, hogy drukkoltok!

Kris

A 3. nap végén:

Sziasztok!

A dobogós célba érésbe vetett reményünk a Tour de Corse-on valójában pénteken délután véget ért, úgyhogy attól a ponttól a figyelmünk azon volt, hogy érjünk végig, szerezzünk valamennyi gyártói pontot és gyűjtsünk annyi egyéni pontot a Power Stage-ről, amennyit csak lehet.

Ezen az alapon Seb Marshall és én teljesítettük a küldetést szombaton és vasárnap legalábbis, miután kilencedikként értünk célba és begyűjtöttük mind az öt pontot az utolsó különpróbán futott legjobb idővel.

Ez azonban nem igazán volt az a „rali vasárnap”, amihez hozzá akarok szokni, mivel sokkal inkább abban a csatában akarok lenni, ami a dobogós helyezésekért és a győzelemért folyik. A mai napot nagy időelőnnyel kezdtük, csapattársunk, Jari-Matti Latvala volt mögöttünk, Sebastien Loeb pedig nagy különbséggel előttünk. Az időkülönbség „luxusával” tehát a nap első szakaszának fókuszában az állt, hogy biztosítsuk, hogy az abroncsaink optimális állapotban legyenek az azt követő Power Stage-re.

Ahogyan kiderült, elég jól tudtam kezelni a gumikat, és természetesen irtóan többet nem tudtam

volna tenni a Power Stage-en. Kétségtelen, hogy hajtottunk érte! Észben kellett tartani a gyártói helyzetet, mivel mindhárom Toyota GAZOO Racing WRC autónak volt defektje a hétvége valamely pontján, hátrébb téve minket a sorrendben, mint ahogyan lennünk kellett volna.

Boldog voltam tehát a Power Stage győzelemért járó öt pont begyűjtésével – ez volt a második maximális pontszámom az utolsó szakaszon ebben a szezonban. A hétvégéről összességében az érzésem egyfajta frusztráció ugyanakkor, mivel tudjuk, hogy a Yaris WRC egy elég jó autó az ilyen versenyek megnyeréséhez. Hihetetlen volt ezen a hétvégén, ez tény; nagyon élveztem a vezetését, rögtön a shakedown-tól egészen a mai utolsó kilométerekig.

Azt lehet érezni, hogy szükségünk van egy kis szerencsére, hogy eljöjjön az időnk, és talán így fog történni a következő fordulón, Argentínában, azon az eseményen, ahol az első rali világbajnoki győzelmemet szereztem még 2015-ben. Csupán meg kell tartanom a magabiztosságomat, a ritmust, és biztos vagyok benne, hogy meg fog érkezni a szerencse.

Mint mindig, most is köszönöm, hogy drukkoltok!

Kris

Andrew

2019. április 21.